

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Казанлък, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510101444 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от „Й. Б.“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: **** срещу А. А. Ч., ЕГН *****, с постоянен адрес: ****. Процесуалният представител на ищцовото дружество сочи, че от „Й. Б.“ ЕАД пред Районен съд гр. Казанлък било предявено заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК. Въз основа на заявлението било образувано ч. гр. д № **** г. по описа на V-ти гр. състав на РС-Казанлък, била издадена заповед за изпълнение. Съдът указал на ищеца, че следвало да предяви иск относно вземането си, поради факта, че връчването на издадената заповед за изпълнение било при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК. Предвид горното, счита, че за Й. Б. ЕАД е налице правен интерес да сезира съда с положителен установителен иск по реда на чл. 422 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК за вземането си в размер на 1704,47 лева от А. А. Ч.. А. А. Ч. сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) договор за услуга Интернет за дома с предпочетен номер **** от 29.2.2020 г., като при сключване на договора потребителят получил устройство HUAWEI B311-221 with Antenna на преференциална цена. А. А. Ч. сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 21.04.2020 г. и договор за лизинг от 21.04.2020 г. за NOKIA 2.3 32 GB Dual Green и договор за лизинг от 21.04.2020 г. за Базови аксесоари. А. А. Ч. сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.8.2020 г.. А. А. Ч. сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б.

ЕАД) договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 30.11.2020г., като със сключения договор закупил устройство MOTOROLA Moto E6 Play Dual Black на преференциална цена, договор за лизинг от 30.11.2020 г. за Базови аксесоари, застрахователна полица № **** г. за застраховка на устройство „Смартфон протект“. А. А. Ч. сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.8.2020 г., като със сключения договор закупил устройство TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey на преференциална цена. Сочи, че длъжникът не изпълнил задълженията си по договорите, в следствие на което те били прекратени едностранно от Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) на 01.03.2021 г. (за договора за лизинг - чл. 11, ал. 1 от общите условия на договор за лизинг; за договора за мобилни услуги: т. 196 от Общите условия). Предвид това, към 05.03.2021 година длъжникът имал задължения за преходни периоди в размер на 560,34 лв., както и за предсрочно изискуеми лизингови вноски, дължими за период 05/02/2021-04/03/2021 г. в общ размер на 82,77 лв., от които сума в размер на 22,68 лв. по договор за лизинг от 21.4.2020 г. за NOKIA 2.3 32GB Dual Green, сума в размер на 23,04 лв. договор за лизинг от 21.4.2020 г. за Базови аксесоари; сума в размер на 37,05 лв. по договор за лизинг от 30.11.2020 г. за Базови аксесоари. Сочи, че като последица от посоченото неизпълнение били начислени договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги в общ размер на 1 061,36 лв., формирани както следва: По договор за услуга Интернет за дома с предпочетен номер **** от 29.2.2020 г. сума в размер на 145,98 лв., от които 49,98 лв., представляващи три стандартни месечни такси и сума в размер на 96,0 лв. за HUAWEI B311-221 with Antenna, представляваща цената на устройството, което потребителят не върнал при прекратяване на договора. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 21.4.2020 г. сума в размер на 227,7 лв., от които 118,27 лв. - три стандартни месечни такси, и сума в размер на 109,43 лв. за NOKIA 2.3 32GB Dual Green, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг. По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.8.2020 г. сума в размер на 101,93 лв., представляваща три стандартни месечни такси. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 30.11.2020 г. сума в размер на 308,67 лв., от които 98,12 лв. - три стандартни месечни такси, и сума в размер на 210,55 лв. за MOTOROLA Moto E 6 Play Dual Black, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за закупуване на устройство. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.8.2020 г. сума в размер на 277,08 лв., от които 91,93 лв. - три стандартни месечни такси и сума в размер на 185,15 лв. за TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за

закупуване на устройство. Твърди, че процесните клаузи, в които било заложено правото на кредитора на неустойка, били обективирани в т. 11 от договора за мобилни, сключен с длъжника. Те предвиждали, че при предсрочно прекратяване на договора по вина на потребителя, последният дължал за всяка СИМ карта неустойка в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не можел да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти. В допълнение, потребителят дължал и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора и в случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължал и такава част от разликата между стандартната цена на устройството в брой, без абонамент, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора, и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова вноска/, каквато съответствала на оставащия срок на договора. Претендираните от ищеца суми за неустойка се формирали чрез кумулиране на две самостоятелни неустойки, които обезпечавали две различни престации на кредитора - по договор за мобилни услуги, представляваща три месечни такси и по договор за мобилна услуга, чрез който е закупено устройство на преференциална цена или е предоставено устройство за ползване за време на договор за лизинг, без да е върнато устройството при прекратяване на договора и представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план. Счита, че така формулирани двете неустойки не противоречали на добрите нрави и не излизали извън обезщетителната си функция, поради което били действителни, породили действие и обвързвали страните. Сочи, че задълженията за предходен период в общ размер на 560,34 лв. били обединени във Фактура № **** г., Фактура № **** г. и Фактура № **** г., като във всяка фактура било посочено подробно как е формирано вземането (приложения към заявлението). Към настоящия момент длъжникът имал задължение за предходен период в размер на 560,34 лв., формирано както следва: - 180,89 лв., дължими за период 05.12.2020 г. - 04.01.2021 г., от които: По договор за Мобилни услуги с предпачетен номер **** от 30.11.2020 г. сума в размер на 15,59 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, 1,95 лв. вноска по договор за лизинг от 30.11.2020 г. за Базови аксесоари и сума в размер на 3,99 лв. за Застраховка. По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпачетен номер **** от 14.08.2020 г. сума в размер на 63,46 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, и сума в размер на 16,99 лв. за услуга Плати с Т. от Google Play Store. По договор за услуга Интернет за дома с предпачетен номер **** от 29.02.2020 г. сума в размер на 19,99 лв., представляващи за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, и сума в размер на 24,04 лв. за

услуга Плати с Т. дигитално съдържание. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 21.04.2020 г. сума в размер на 31,07 лв., представляващи непогасено задължение за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, сума в размер на 1,89 лв. вноски по договор за лизинг от 21.04.2020 г. за NOKIA 2.3 32 GB Dual Green, сума в размер на 1,92 лв. вноски по договор за лизинг от 21.04.2020 г. за Базови аксесоари. - 241,11 лв., дължими за период 05.01.2021 г. - 04.02.2021 г., от които: По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 30.11.2020 г. сума в размер на 16,47 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, 1,95 лв. вноски по договор за лизинг от 30.11.2020 г. за Базови аксесоари и сума в размер на 3,99 лв. за Застраховка. По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.08.2020 г. сума в размер на 40,24 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, и сума в размер на 42,99 лв. за услуга Плати с Т. от Google Play Store. По договор за услуга Интернет за дома с предпочетен номер **** от 29.2.2020 г. сума в размер на 20,89 лв., представляващи за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги и сума в размер на 18,03 лв. за услуга Плати с Т. дигитално съдържание. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 21.04.2020 г. сума в размер на 65,85 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, сума в размер на 1,89 лв. вноски по договор за лизинг от 21.04.2020 г. за NOKIA 2.3 32GB Dual Green, сума в размер на 1,92 лв. вноски по договор за лизинг от 21.04.2020 г. за Базови аксесоари. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.8.2020 г. сума в размер на 26,89 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги. - 138,34 лв., дължими за период 05.02.2021 г. - 04.03.2021 г., от които: По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 30.11.2020 г. сума в размер на 15,50 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, 1,95 лв. вноски по договор за лизинг от 30.11.2020 г. за Базови аксесоари и сума в размер на 3,99 лв. за Застраховка. По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.08.2020 г. сума в размер на 30,06 лв., представляващи абонаментна на мобилни услуги. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 21.04.2020 г. сума в размер на 37,06 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги, сума в размер на 1,89 лв. вноски по договор за лизинг от 21.04.2020 г. за NOKIA 2.3 32GB Dual Green, сума в размер на 1,92 лв. вноски по договор за лизинг от 21.04.2020 г. за Базови аксесоари. По договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.8.2020 г. сума в размер на 25,98 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги. Сочи, че следвало да се има предвид, че при сключването на договор с Й. Б. ЕАД, всяко лице получавало един или повече клиентски номера, под които Й. Б. ЕАД обединявало всички сключени и действащи към момента

договори на конкретното лице и издавало една обща фактура за задълженията по тях. Под един клиентски номер можело да има един или повече мобилни номера, но всички те получавали услугите си по договор, сключен с конкретното лице, носител на дадения клиентски номер. Във всяка издадена от Й. Б. ЕАД фактура имало подробно описване на вида услуги, на база на които се формирало задължението, индивидуализирано по вид и размер. В случай, че към момента на издаване на фактурата клиентът имал непогасени задължения от предходен период, тази сума се включвала в стойността на новоиздадената фактура като „задължения от предходен период“. При констатиране на неизпълнение на задълженията по един или няколко договора, сключени от дадено лице под един клиентски номер, услугите по всички договори под този клиентски номер се деактивирали, а непогасените и дължими към момента задължения се обединявали в една фактура като дължими за предходни периоди, като във фактурата се начислявали и съответните неустойки. В системата на Т. Б. ЕАД длъжникът А. А. Ч. бил с клиентски номер ****. Сочи, че всички непогасени и изискуеми задължения на А. А. Ч. в размер на 1 704,47 лева били обединени във Фактура № **** г. за клиентски номер ****, със срок на плащане 15 дни от дата на издаването им. Към настоящия момент посочената сума не била заплатена от длъжника. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че А. А. Ч., ЕГН *****, дължи на Й. Б. ЕАД (с предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от: М.С. и Д.К.К., сумата: 560,34 лв. - задължение за предходен период, формирано както следва: 180,89 лв., дължими за период 05.12.2020 г. - 04.01.2021 г.; 241,11 лв., дължими за период 05.01.2021 г. - 04.02.2021 г.; 138,34 лв., дължими за период 05.02.2021 г. - 04.03.2021 г.; 82,77 лв., предсрочно изискуеми лизингови вноски дължими за период 05.02.2021 г. - 04.03.2021 г.; 1061,36 лв., договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги, както и дължима законова лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 06.01.2023 год., до изплащане на вземането. Моли съда да осъди ответника за направените в настоящото исково производство разноски, както и за направените разноски по ч. гр. д. № **** по описа на РС-Казанлък.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от назначения от съда особен представител на ответника адв. А. М., АК С.З.. Сочи, че нямала връзка с ответника, същият трайно живеел извън пределите на Б. и не може да даде становище по твърденията, посочени в исковата молба. Счита иска за допустим и основателен. Предоставя на съда да се произнесе по настоящия казус, според актуалната към момента съдебна практика. Заявява, че ще се ползва от доказателствата на ищцовата страна, тъй като в момента няма възможност да представи такива от името на ответника.

В съдебно заседание, ищcovото дружество, редовно призовано, не изпраща представител, но с писмено становище поддържа изложеното в исковата молба.

В съдебно заседание, ответникът чрез назначения му особен представител поддържа изложеното в отговора.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

Видно от приложеното ч.гр.д № ****/**** г., втори с-в по описа на Районен съд - Казанлък, съдът е издал в полза на „Й. Б.“ ЕАД (с предишно наименование “Т. Б.” ЕАД), срещу А. А. Ч. с ЕГН: ***** и настоящ адрес: **** за сумите: 1704,47 лева (хиляда седемстотин и четири лева и четиридесет и седем стотинки), от които: 560,34 лв. задължение за предходен период, ведно със законна лихва от 06.01.2023 г. до изплащане на вземането, формирано както следва: 180,89 лв., дължими за период 05/12/2020-04/01/2021 г.; 241,11 лв., дължими за период 05/01/2021-04/02/2021 г.; 138,34 лв., дължими за период: 05/02/2021 г. до 04/03/2021 г.; 82,77 лв., предсрочно изискуеми лизингови вноски дължими за период 05/02/2021-04/03/2021 г., ведно със законна лихва от 06.01.2023 г. до изплащане на вземането; 1061,36 лв., договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги, както и разноски по делото: 34,09 лева - държавна такса и 480,00 лева адвокатско възнаграждение.

Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на длъжника на основание чл. 47, ал. 5 от ГПК. В изпълнение на указанията на съда на съда по чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК и в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК заявителят е предявил против длъжника установителни искиове.

А. А. Ч. сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) договор за услуга Интернет за дома с предпочетен номер **** от 29.2.2020 г., като при сключване на договора потребителят получил устройство HUAWEI B311-221 with Antenna на преференциална цена. Между същите страни е сключен и договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 21.04.2020 г. и договор за лизинг от 21.04.2020 г. за NOKIA 2.3 32 GB Dual Green и договор за лизинг от 21.04.2020 г. за Базови аксесоари. Страните са подписали и допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.08.2020 г. Страните сключили и договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 30.11.2020г., като със сключения договор А. Ч. закупил устройство MOTOROLA Moto E6 Play Dual Black на преференциална цена, договор за лизинг от 30.11.2020 г. за Базови аксесоари, Застрахователна полица № **** г. за застраховка на устройство „Смартфон протект“. А. А. Ч. сключила с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) договор за Мобилни услуги с предпочетен номер **** от 14.8.2020 г., като със сключения договор закупил устройство TABLET LENOVO Tab M8 4G Platinum Grey на преференциална цена. При сключването на договор с Й. Б. ЕАД, всяко лице получавало един или повече клиентски номера, под които Й. Б. ЕАД обединявало всички сключени и действащи към момента договори на конкретното лице и издавало една обща фактура за задълженията по тях. Под един клиентски номер можело да има

един или повече мобилни номера, но всички те получавали услугите си по договор, сключен с конкретното лице, носител на дадения клиентски номер. Във всяка издадена от Й. Б. ЕАД фактура имало подробно описване на вида услуги, на база на които се формирало задължението, индивидуализирано по вид и размер. В случай, че към момента на издаване на фактурата клиентът имал непогасени задължения от предходен период, тази сума се включвала в стойността на новоиздадената фактура като „задължения от предходен период“. При констатиране на неизпълнение на задълженията по един или няколко договора, сключени от дадено лице под един клиентски номер, услугите по всички договори под този клиентски номер се деактивирали, а непогасените и дължими към момента задължения се обединявали в една фактура като дължими за предходни периоди, като във фактурата се начислявали и съответните неустойки. В системата на Т. Б. ЕАД длъжникът А. А. Ч. бил с клиентски номер ****. Непогасени и изискуеми задължения на А. А. Ч. в размер на 1 704,47 лева били обединени във Фактура № **** г. за клиентски номер ****, със срок на плащане 15 дни от дата на издаването им. По делото ответникът не ангажира доказателства, че точно е изпълнил задълженията си по договорите.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

По иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на предявения иск се обуславя от установяването от ищеца на наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за предоставяне на мобилни услуги, по силата на който ответникът се е задължил да заплаща абонаментна такса, че ищецът е изпълнил задълженията си и е предоставил достъп до мобилната мрежа и далекосъобщителните услуги, като за ответника е възникнало задължение за заплащането им. В тежест на ответника е да установи по делото погасяване на задълженията си към ищеца.

От анализа на представените по делото писмени доказателства - договор за мобилни услуги, съдържащи подпис на представител на мобилния оператор и на ответника, и чийто подпис не е оспорен от последния, се установява, че между страните са съществували облигационни отношения, по силата на които "Т. Б." ЕАД се е задължило да предостави на ответника достъп до мрежа за мобилни услуги за мобилни номера. Тук се включва задължението за абонаментна такса и задължението за заплащане на предоставените услуги. Характерът на абонаментната такса е такъв, че предполага заплащането ѝ срещу предоставен достъп до мрежата. Този аргумент черпи своето основание и от дефиницията на абонаментната такса, съдържаща се в приложените и действащи между страните общи условия. Според Раздел IV, т. 23, б. "б" потребителят дължи цена за месечен абонамент, осигуряваща достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на Мрежата и се

предплаща от потребителя ежемесечно в размер, съобразно избора от потребителя абонаментен план. Следователно абонаментната такса се дължи предварително от потребителя на мобилни услуги и срещу цената на месечния абонамент той получава достъп до услугите, за които е сключен индивидуалният договор, като самата цена включва разходите за поддръжка на мрежата и се предплаща съгласно избора абонаментен план. Освен това се начислява и месечна цена за ползвани услуги, на допълнителни или на други услуги. След сключването на договора от волята на потребителя ще зависи дали да се възползва от предоставения достъп и да използва услугите на мобилния оператор или не, но при всички случаи обаче той ще дължи уговорената абонаментна такса. Предвид изложеното, съдът намира за установено, че ищецът е изпълнил задълженията си по процесния договор, като е предоставил на ответника достъп до мобилната си мрежа за ползването ѝ от последния. Към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 06.01.2023г., всички такси за предоставени и незаплатени далекосъобщителни услуги са били падежирани. С оглед изложеното съдът намира, че за настъпване на изискуемостта им не е било нужно същите да бъдат обявени за предсрочно изискуеми от оператора.

Съгласно Раздел V, т. 26 от Общите условия заплащането на услугите се извършва въз основа на месечна фактура, която се издава на името на абоната. Неполучаването на фактурата не освобождава абонатите от задълженията им за заплащане на дължимите суми. Ответникът като потребител не е доказал, че е изпълнил задължението си да заплати стойността на предоставените му услуги, които съгласно ангажираните от ищеца фактури възлиза на сумата в общ размер на 560,34 лв. задължение за предходен период, ведно със законна лихва от 06.01.2023 г. до изплащане на вземането, формирано както следва: 180,89 лв., дължими за период 05/12/2020-04/01/2021 г.; 241,11 лв., дължими за период 05/01/2021-04/02/2021 г.; 138,34 лв., дължими за период: 05/02/2021г. до 04/03/2021 г.

По иска да бъде признато за установено на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 342, ал. 1 ТЗ, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от 82,77 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски по Договори за лизинг от дата 05.02.2021г., от 04.03.2021г., съдът намира следното:

По отношение на договорите за лизинг може да се посочи, че основното задължение на лизингодателя е да предаде лизингованата вещ на лизингополучателя, да му предостави ползване на обекта в рамките на уговорения срок и да прехвърли правото на собственост върху вещта, предмет на договора, а за лизингополучателят се пораждат задължения: да заплати уговореното възнаграждение, да пази вещта, като я използва съгласно обичайното или уговорено предназначение, да заплаща всички разходи, свързани с ползването и поддържането на вещта, като и да я върне след изтичане на уговорения срок на ползване, в случай че не упражни своето право да придобие правото на собственост върху нея. Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, ищецът носи доказателствената тежест да установи при

пълно и главно доказване наличието на посочените предпоставки.

По делото не са ангажирани доказателства за връщането на лизинговата вещ на ищеца, който е предоставил за ползване на ответника мобилното устройство във вид, годен за употреба, поради което за лизингополучателя е възникнало задължението да заплати цената на лизинговата вещ. Договорът за лизинг нито е развален, нито е прекратен и има действие до изтичането на срока, за който е сключен. Няма настъпила предсрочна изискуемост на вноските. Поради това при настъпване на крайния срок на действие на договора стават изискуеми всички дължими и неплатени месечни лизингови вноски, които лизингополучателят не е погасил до момента на изтичането срока на действие на договора и лизингодателят има право да претендира тяхното присъждане след като е предоставил устройства и аксесоари на лизингополучателя и последният ги е ползвал. В случая дори е без значение дали лизингодателят е уведомил ответника за прекратяване на договора за лизинг, тъй като към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение срокът е изтекъл, сумата не е била платена от абоната и няма данни мобилното устройство и аксесоарите да са върнати на оператора. Поради това съдът намира, че предявеният установителен иск от ищеца за признаване на установено по отношение на ответника съществуване на вземане в размер на 82,77 лева, представляващо незаплатени лизингови вноски по договорите за лизинг е основателен и следва да бъде уважен.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуване на вземане, представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, съдът намира следното:

На първо място относно претенцията за установяване съществуването на вземане за неустойката в размер на 556,23 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси и неустойка изчислена съгласно цената на устройството, което потребителят не върнал при прекратяване на договора, съдът намира следното:

В Договора за мобилни услуги, сключен между „Т. Б.“ ЕАД и ответника е предвидено, че при прекратяване на договора по вина на потребителя, последният дължи неустойка в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, настоящият съдебен състав намира същата за валидна. Уговорената неустойка обезпечава възстановяване на вредите от неизпълнението на това задължение, водещо до предсрочно прекратяване на договора и невъзможността мобилният оператор да получи абонаментните вноски, дължими до изтичане на срока на договора. В случая тези неустойка не е необосновано висока и не води до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. Стандартният месечен абонамент за предоставената СИМ карта е конкретно определен, като претендираната

неустойка не надвишава уговорения между страните максимален размер от три стандартни месечни такси. Неустойката притежава присъщите на неустойката функции, като начина по който е уговорена, представлява санкция за страната, допуснала неизпълнение на свое договорно задължение и същевременно обезщетява изправната страна, изпълнила своите договорни задължения. С оглед на това не е налице нарушаване на добрите нрави и съответно не е налице нищожност на клаузата за неустойка.

Претенцията за неустойка за невърнато устройство произтича от заемно правоотношение между страните за послужване с вещи /оборудване/ за ползването на предоставената на абоната мобилна услуга. Това устройство не е предмет на договор за продажба на изплащане или договор за лизинг, а е било предоставено от мобилния оператор на абоната за срока на действие на договора за мобилни услуги /в случая за услуга интернет за дома/. С прекратяването на договора за мобилни услуги е отпаднало и основаниято за ползване на тези вещи от страна на абоната и за него е възникнало задължението да ги върне. По смисъла на чл.79 от ЗЗД кредиторът има право да иска изпълнение на задължението или обезщетение за неизпълнението му. В случая мобилният оператор е избрал да претендира обезщетение, което е уговорено в договора за мобилни услуги в размер на стойността на оборудването, съгласно действащия ценоразпис на оператора.

По изложените съображения неустойка в размер на 556,23 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси и неустойка изчислена съгласно цената на устройството, което потребителят не върнал при прекратяване на договора се дължи от ответника.

На второ място, относно претенцията за установяване съществуване на вземане за неустойка в размер на 505,13 лв., представляващи отстъпка от цена на закупено устройство, съдът намира следното:

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да установи наличие на валидна клауза за неустойка, предвиждаща отстъпка на цена на закупено устройство, както и размерът на уговорената неустойка.

Съгласно постигнатите между страните уговорки в процесния договор за мобилни услуги във всички случаи, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора.

В случая потребителят получава на изплащане устройство на преференциална цена, тъй като се ангажира за определен период да ползва предоставените от оператора мобилни услуги. Когато операторът е предоставил устройството на по-ниска цена от стандартната към момента на сключване на договора, той очаква печалба за уговорения срок по договора за предоставяне на мобилни услуги. Дължимият размер на неустойката е

поставен в зависимост от оставащия срок по договора, за който се изчислява частта от разликата в цената на устройството, с която е съизмерима процесната неустойка. В случая изпълнението на договора е преустановено и не е върнато на оператора полученото мобилно устройство. Поради което той има право да поиска от ответника връщане на устройството, което държи и ползва, и чиято цена не е заплатил, а не заплащане на разликата в цените с и без договор. Като в случая е без фактическо и правно значение, дали претендираните суми се явяват разлика между преференциална и редовна цена, тъй като представлява обезщетение, което води до неправомерност на клаузите, с които са уговорени. От изложеното по - горе се налага извод за неправомерност на тези клаузи по смисъла на чл. 143, т. 5 и 19 ЗЗП /в ред. преди изм. ДВ бр. 100/2019 г. – в този смисъл определение № 216/14.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1401/2021 г., определение № 260355/16.03.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1139/2021 г., определение № 226/16.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1403/2021 г., определение № 250/22.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1388/2021 г. и много други. В практиката на търговско отделение на Старозагорски окръжен съд: Решение № 260003/05.01.2021 г. по в. т. д. № 1542/2020 г., решение № 260206/19.05.2021 г. по в. т. д. № 1046/2021 г., е прието, че няма задължение за потребителя да възстанови част от ползваната стойност на отстъпките в случаите, в които е предоставено устройство за ползваните услуги, посочено в договора или по предходно подписан план, като потребителят дължи и разликата между цена на устройството /в брой без абонамент/, съгласно ценовата листа и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора. Тази уговорка е неправомерна по смисъла на чл. 143, т. 5 ЗЗП, където е посочено, че неправомерна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. Затова претенция представляваща разликата между стандартната цена без абонамент и преференциалната обща цена на устройство е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед на гореизложеното претенцията за неустойка се явява основателна за сумата от 556,23 лв., а за неустойка в размер на 505,13 лв. претенцията като неоснователна подлежи на отхвърляне.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълкувателно дело № 4/2013 г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство.

С оглед изхода на правния спор в полза на ищеца, съобразно уважената част от исквете, и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъдат присъдени пропорционално сторените, както в настоящото съдебно производство разноски, така и тези в заповедното производство по ч.гр.д № ****/**** г. по описа на Районен съд - Казанлък. В заповедното производство ищецът е доказал сторени разноски в размер на 514,09 лв., като следва да му се присъдят по съразмерност 361,74 лв., а в искването 1066,36 лв., като следва да му се присъдят по съразмерност 750, 34 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, че А. А. Ч., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** ДЪЛЖИ на „Й. Б.“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: ****, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД сума в общ размер от 560,34 лв., представляващи дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, дължими за период 05.12.2020 г. – 04.03.2021 г., по издадени фактури № **** г., № **** г. и № **** г., ведно със законна лихва от 06.01.2023 г. до изплащане на вземането; на основание чл. 342, ал. 1 ТЗ сума в общ размер на 82,77 лв. - незаплатени лизингови вноски по 2 бр. Договори за лизинг от дата 21.04.2020г. и Договор за лизинг от 30.11.2020г., дължими за период 05.02.2021 г. - 04.03.2021 г., ведно със законна лихва от 06.01.2023 г. до изплащане на вземането; на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата в размер на 556,23 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент по вина на ответника, но не повече от три стандартни месечни такси и неустойка изчислена съгласно цената на устройството, като **ОТХВЪРЛЯ**, като неоснователен, иска за неустойка до пълния предявен с исквата молба размер от 1061,36 лв., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 60/20.01.2023 г. по ч.гр.д № ****/**** г., по описа на Районен съд - Казанлък.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, А. А. Ч., ЕГН *****, с постоянен адрес: ****, да заплати на „Й. Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Т. Б.“), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: ****, сумата от 361,74 лв. – разноски в заповедното производство по ч.гр.д № ****/**** г., по описа на Районен съд - Казанлък, и сумата от 750, 34 лв. – разноски в искването производство.

Решението подлежи на обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____